

NASLOV—ADDRESS
Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Avenue
Cleveland 3, Ohio
Telephone: Henderson 3912

ZA DOSEGO ZMAGE
KUPUJTE VOJNE
BONDE

GASILSKO JEDNOTE

OFFICIAL ORGAN
OF THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota
je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
pora organizacija
v Ameriki

Posluje že 52. leto

SODELUJE
V SEDANJI NAŠI
"D. U." KAMPANJI!

Entered as Second Class Matter December 12th 1923, at the Post Office at Cleveland, Ohio. Under the Act of August 12th 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1163, Act of October 3rd 1917. Authorized on May 22nd 1918

NO. 28 — STEV. 28

CLEVELAND, OHIO, II. JULIJA (JULY), 1945

VOLUME XXXI — LETO XXXI

IZ GLAVNEGA URADA K. S. K. JEDNOTE

Trejje kampanjsko poročilo

V tretjem kampanjskem razdobju, ki je bilo zaključeno 30. junija, so zmagala in so tako tudi do mesečnih nagrad upravičena naslednja društva:

PRVA SKUPINA:

Stev. društva	Nagrada
206	\$25.00
40	20.00
235	15.00
185	5.00
224	5.00

DRUGA SKUPINA:

3	\$14.00
123	14.00
136	14.00
168	14.00
190	14.00

TRETJA SKUPINA:

165	\$25.00
111	17.50
115	17.50
144	10.00

CETRTA SKUPINA:

52	\$25.00
127	17.50
153	17.50
148	5.00
157	5.00

PETA SKUPINA:

63	\$22.50
169	22.50
59	15.00
25	10.00

V slučajih, kjer je več društev vpisalo enaki znesek zavarovalnine, se mesečne nagrade enakomerno razdelijo.

Prvo častno mesto v tretjem kampanjskem razdobju pri pada društva Marija Pomoč Kristjanov štev. 165, West Allis, Wis., ki je vpisalo \$7,500.00 zavarovalnine.

Drugo častno mesto priпадa društvu sv. Lovrenca štev. 63, Cleveland, Ohio in društvu sv. Jožefa štev. 169, Cleveland, Ohio. Vsako izmed teh dveh društev je vpisalo \$7,000.00 nove zavarovalnine.

Na tretjem častnem mestu je društvo sv. Neže štev. 206, South Chicago, Illinois, s \$3,750.00 zavarovalnine.

Zmagovalnim društvom izrekam najlepšo zahvalo. Ravno tako prav lepa hvala tudi uradnikom in uradnicam vseh ostalih društev, ki so v sedanji kampanji pridno na delu. Čast in hvala vsem!

Tekom sedanje kampanje je bilo vpisane skupne zavarovalnine v znesku za \$475,500.00. Od te vsote pripada oddelku odraslih \$144,750.00 in mladinskemu oddelku \$330,750.00.

Razvidno je torej, da je bilo v prvi polovici tekočega leta vpisane skoraj pol milijona nove zavarovalnine. To je že lepa vso, vseeno je pa upati, da bo napredek tekmo druge polovice leta še lepši, ter da bo od sedaj pa do zaključka kampanje vpisane najmanj še enkrat toliko zavarovalnine kot jo je bilo vpisane v prvi polovici tega leta.

Bratje in sestre! Pomnite, da je Jednota last vsega člana. Vsak član je delničar te velike in močne bratske podporne organizacije. Vsak član(ica) bi se moral tega dejstva zavedati. Zavedati bi se tudi moral, da vsakteri, ki kaj dobrega za Jednoto storiti, koristi s tem sebi in svojim dedičem, za katere je zavarovan. Iz tega razloga je dolžnost vsakega posameznega člana in članice, da je vedno pridno na delu ter da agitira in pridobiva novo člastvo pod zastavo K. S. K. Jedote.

Pojdimo torej na delo! Naše geslo naj bo: Vpisati najmanj še enkrat toliko nove zavarovalnine, kot je bilo iste vpisane v prvih šestih mesecih letosnjega leta.

Želeč obilo uspeha, sem

Z bratskimi pozdravi,

Josip Zalar, glavni tajnik.

TEKOČI TEDEN PRIDE DO MOV 14 LADIJ

AMERIŠKE ČETE SO ZA- SEDLE BERLIN

New York. — Tekom tekočega tedna bo despolo iz Evrope 14 ladij, ki bodo pripeljale ameriško vojaštvu. Ladije bodo prispele v pristanišča: New York, Boston in Hampton, Va.

Natančnega dneva prihoda teh ladij se ne more vedeti, ker je veliko odvisno od vremena na morju. Koliko divizij bode te ladije pripeljale se tudi ne ve.

Novi grobovi v Clevelandu

Louise Cinkole

Dne 7. julija je umrla Louise Cinkole, stara 30 let, samska, stanujoča na 14610 Sylvia Ave. Rojena je bila v Clevelandu. Tukaj zapušča starše, očeta Jozipa, doma iz Dobrovške vasi pri Škocjanu in mater Louise, doma iz vasi Zagorca, sestro Irene poroč. Mestrovčič, brata Josepha in Cpl. Franka. Bila je članica društva Eastern Stars št. 51 SDZ.

Frank Ozimek

Umrl je za srčno hibo rojak Frank Ozimek, po domače Rjavček, stanujoč na 14901 Edgewood Ave., star 51 let. Dom je bil iz Žužemberka, odkoder je prišel sem pred 35 leti. Bil je član društva Dom št. 25 SDZ. Tukaj zapušča žalujočo soprogovo Uršulo, sinove: Cpl. Frank, Sgt. Joseph in Cpt. Louis ter več sorodnikov.

Joseph Zgajnar

Po dolgi in mučni bolezni je umrl Joseph Zgajnar (Ganor), star 56 let, stanujoč na 1599 E. 43. St. Tukaj zapušča žalujočo soprogovo Mary rojena Menčin in dva sinova pri mornaricai: MMM 1/C Joseph v Columbus, O. in CMM 1/C Albert v Shoemaker, Kalif., brata Louis ter sestre: Caroline omož. Glavič, Hermina omož. Gnidovec, Mildred omož. Seaman in več drugih sorodnikov.

Rojen je bil v vasi Grdodol, fara Sodažica, kjer zapušča sestro Rozalijo in več sorodnikov. Tukaj je bival 41 let; zadnjih 30 let je bil zaposlen v Wellman Bronze livarni. Bil je član društva Carniola Tent 1288.

TRI LETA BOMO MORALI CAKATI NOV AVTO

Washington. — Urad za obrambno transportacijo naznana, da bo poteklo najmanj tri leta, predno bodo milijoni Amerikanci mogli dobiti nov avto.

Zato urad apelira na vse lastnike avtomobilov, naj kolikor mogoče avto, naj stopi v veljavno takoj, ko se bo predsednik vrnil s konferenco velikih treh v Evropi, kar bo nekako 31. julija. Predsednik ne bo imenoval naslednika, dokler se ne vrne iz Evrope. Govori se pa, da bo dobil ta urad John W. Snyder, bankir iz St. Louis.

Istočasno se je odpovedal kot član najvišje sodnije Owen J. Roberts, ki je star 70 let in ki se želi umakniti v zasebno življenje. Tudi njemu bo Mr. Truman imenoval namestnika najbrže šele po vrtniti iz Evrope.

Avtov industrija bo letos izgotovila 240,000 novih avtov, kar bo komaj 1 odstotek, kar bi jih dežela rada imela takoj.

NOVI DRŽAVNI PRAZNIK V JUGOSLAVIJI

Washington, D. C. — Dan 7. julija, ko je Srbija oddala prvi streli proti fašističnem vpadalcem in njihovim pomagalcem, je bil zdaj proglašen za državni praznik. Tako odreja novi zakon, ki ga je izdal vodstvo narodne skupštine. Vsako leto od sedaj naprej bodo slavili dan v spomin na prvi dan, ko se je začelo ljudstvo dvigati. Tako poroča beograjski radio.

HRVATSKI PATRIARH OBSOJEN NA SMRT

Pariz. — Francoska novinarška agencija je objavila poročilo iz Zagreba, da je tamkajšnje vojaško sodišče obsojilo na smrt 45 oseb, med njimi tudi patriarha pravoslavne cerkve v Hrvatski. Patriarhova imena poročilo ne omenja. Obsojeni so obdolženi sodelovalci s poglavnikom Paveličem.

Predsednik Truman na potu v Berlin

Washington, 9. julija. —

Predsednik Truman se je minil soboto, 7. t. m. vkrčal na neko bojno ladjo v Norfolk, Va., da se udeleži važne konference "treh velikih," ki se bo vršila v Berlinu; na isti bo stala tudi sovjetski premier Jozip Stalin in britski premier Winston Churchill.

Predsednik Truman, ki bo s tem prvi v inozemstvu, ima seboj večje spremstvo kakor ga je imel pokojni predsednik Roosevelt. Spremlja ga namreč novi državni tajnik James F. Byrnes, pomožni državni tajnik James Dunn, Byrnesov posebi svetovalec Charles E. Bohle, ki je večjak v ruskih zadevah in ki je bil za tolmača, ko je pokojni predsednik Roosevelt obiskal Stalina; kot oficijelni uradni poročalec je v tej skupini tudi Charles G. Ross; v spremstvu je še več drugih veščakov.

Ko bo ta družba despola preko morja, se bosta predsednik Truman in tajnik Byrnes iz Londona v Berlin peljala vsak v svojem aeroplantu radi večje varnosti, da bi se morda skupaj ne ponesrečil.

Dan te važne konference v Berlinu ni naznajan; pravijo pa, da bo predsednik Truman nazaj grede ustavlil v London, kjer še ni bil nikdar. Med važnimi točkami, o katerih bodo ti Veliki trije razmobilovali, bo tudi vprašanje pridobivanja petroleja iz velikih vrelcev v Iranu.

V Berlinu se vršijo velike predpriprave za dostojen sprejem teh visokih gostov.

MORGENTHAU SE JE OD POVEDAL URADU Z DNEM 31. JULIJA

Washington. — Predsednik Truman je včeraj vzel naznajne odpoved zakladniškega tajnika Henryja Morgenthau Jr. iz New Yorka. Odpoved naj stopi v veljavno takoj, ko se bo predsednik vrnil s konferenco velikih treh v Evropi, kar bo nekako 31. julija. Predsednik ne bo imenoval naslednika, dokler se ne vrne iz Evrope. Govori se pa, da bo dobil ta urad John W. Snyder, bankir iz St. Louis.

Istočasno se je odpovedal kot član najvišje sodnije Owen J. Roberts, ki je star 70 let in ki se želi umakniti v zasebno življenje. Tudi njemu bo Mr. Truman imenoval namestnika najbrže šele po vrtniti iz Evrope.

ZED. DRŽAVE IN ANGLIJ SO PRIZNALE NOVO POLJSKO VLADO

Washington. — Zed. države so istočasno kot Anglija priznale novo poljsko vlado v Varšavi. S tem sta odvzeli Anglija in Amerika vso nadaljnjo podporo poljski vladi v Londonu.

Predsednik Truman je izjavil, da je prepričan, da bo nova poljska vlada izvršila vse zaključke na konferenci velikih treh na Krimu, predvsem svobodne in tajne volitve naroda, ki bo s tem izbral svojo vlado.

114. član naše Jednote padel za domovino

Oktobra 1944. —

Pvt. Albert R. Pellegrini

Steelton, Pa. — Tudi naše

društvo sv. Alojzija, št. 42, je

v sedanji vojni hudo prizadeto,

kajti dosedaj smo izgubili

vsled smrti na bojnem polju že

tri naše člane-vojake. Zadnja,

oziroma tretja naša vojna žrtev

je Pvt. Albert R. Pellegrini,

</div

DRUŠTVENA NAZNANILA

**DRUŠTVO MARIJE SEDEM
ŽALOSTI ŠT. 81, PITTSBURGH, PA.**

V poletnem času ni nič kaj prijetno misliti, da bi sedeli pri sejah v dvoranah, ker je veliko lepše biti zunanj. Ampak ker bodo ta mesec nadzornice dale društveni račun, je precej važno, da se članice udeleže te seje. Zagotavljamo vam, da bomo s sejo zelo kratke in da bomo razmotrivalo samo važne stvari, tako da ne bo seja trajala več kot pol ure.

Josephine Zupan, tajnica.

**DRUŠTVO SV. ANE, ŠT. 134
INDIANAPOLIS, IND.**

Nadnji redni seji je bilo sklenjeno, da se prirede "party" meseca avgusta v korist društvene blagajne. Prošene ste, drage sestre, da se v večjem številu udeležite seje na 15. juliju ob dveh popoldne, da se določi dan in način te "party." Nič nam ne bo škodilo, če nekoliko podpremo našo društveno blagajno.

Ta mesec praznujemo tudi praznik sv. Ane, ki je patrona našega društva, in to bo na 26. juliju; na tisti dan se bo brala sv. maša za vse članice našega društva. Vse, katere le morete, se udeležite te sv. maše v počast naših patronov.

Zeleni bi bilo, da bi ženske in dekleta v naši naselbini bolj upoštevale naše društvo, ki nosi ime največje svetnice v nebesih. Naše društvo bi lahko bilo dvakrat takoj kot je, samih članic ženskega spola. Apeliram torej na vas, drage rojakinje, da se pridružite našemu ženskemu društvu pod okriljem sv. Ane, ki bo gotovo vesela vlike družbe skupaj in nam bo izprosila blagoslov nebes.

Ravno ta mesec je dve leti, ko je umrla naša zadnja članica in sicer Josephine Barbarič. Spominjam se je v molitvi posebno ta mesec njene obletnice. Naj v miru počiva.

Bodite mi iskreno pozdravljeni in na svidenje na seji!

Jennie Gerbeck, tajnica.

DRUŠTVO SV. JOŽEFA ŠT. 148, BRIDGEPORT, CONN.

Član društva ponesrečen
V tukajšnji tovarni aluminija se je te dni priprnila eksplozija, kjer se je smrtno posredilo šest delavcev. Zal, med temi žrtvami je tudi na soščet Martin Nemetz, ki je po velikem trpljenju izdihnil svojo dušo dne 1. julija v svoji najlepši starosti 31 let.

K večnemu počitku smo ga položili dne 4. julija po cerkevih obredih, katere je opravil naš domaći g. župnik Rev. M. J. Golob ob asistenci Rev. B. Biro-ta in Rev. S. Vitka.

Pokojnik zapušča žalujočo soprogo in pet mesecov starega sinčka, za njim žalujejo tudi njegovi starši Frank in Mary Nemetz, brat Anthony pri vojakih, poročena sestra Julia Zadravec in Elizabeta Falandy.

Sorodniki pokojnika se zahvaljujejo vsem za naročene sv. maše zadušnice in darovanje vence in za vso jim naklonjenost v teh žalostnih urah. Pokojnika priporočam v molitev in blag spomin, naj v miru božjem počiva.

Štefan Piezko, tajnik.

DRUŠTVO MARIJE POMAGAJ ŠT. 196, GILBERT, MINN.

Tem potom naznanjam našim članicam, da je bilo sklenjeno na naši zadnji seji, da bomo imeli naklado na društvo in to je 25c za mesec julij in sicer za našo blagajno, ker je potrebno, da se krijejo stroški.

Zaeno vas prosim, da se v večjem številu udeležujete sej, da nam ne bo dolgčas. Saj ste vendar vse članice in je lepo, če nas je več.

S sestrskim pozdravom,

Frances Lokar, predsednica.

DRUŠTVO SV. VERONIKE ŠT. 115, KANSAS CITY, KANSAS

Dolgoletna članica umrla. Porocati moram žalostno vest, da je nemila smrt zopet pobrala eno svojih žrtev iz naše sredine in sicer Mrs. Marje-

to Sterk, staro 74 let. K našemu društvu je spadala od 10. maja 1907, torej celih 38 let; tukaj je bivala 42 let.

Pokojnica je bila doma iz Pregrada, občina Starigrad na Dolenjskem. Bila je vdova že nad 20 let. Tukaj zapušča tri sine in tri hčere ter več drugih ožjih sorodnikov.

Na tem mestu izrekam v imenu društva prizadeti družini naši globoko sožalje, Tebi, ne-pozabna sestra pa naj bo lahka ameriška gruda. Do zopetnega svidenja nad zvezdami.

Josephine Zupan, tajnica.

K ZLATI MAŠI VELEZASLUŽNEGA REV. J. M. TRUNKA

"Zlatomašnik bod" pozdravljen, kakor on. Nič več kakor prav je, da se na to spomnimo ob njegovem zlatem jubileju.

V času, ko se je v Evropi predstavljala doba "drugega francoskega cesarstva" in se je baš pojavljala nova doba tako imenovane "tretje republike" v Franciji leta 1870, in ko so ob zgodovinski Reni pokale pušči v topovi med Francozi in Nemci radi sporov, ki so nastali večinoma iz raznih intrig med evropskimi vladarskimi rodabinami, takrat se je rodil Trunkovim tamkaj med koroškimi hribi v Bačah pri Beljaku dne 1. septembra 1870 novorojenček, ki so ga Trunkovi dali krstiti na ime Jurij.

Kakor hitro, je mladi Jurij dokončal ljudsko šolo, so ga poslali na gimnazijo v Beljak in nato še v Celovec. Tudi bogoslovne študije je dokončal v Celovcu in bil 17. julija 1895 posvečen v mašnika. Kot mladega novomašnika so nato J. M. Trunk poslali za kaplana v Vetrinje, potem v Šmohor, Sp. Dravograd, na Višarje, v Šmihel pri Pliberku. Nato je bil provizor v Kazarah, tam je tudi župnikoval od 1. avgusta 1898 do 16. septembra 1904.

Nato je bil župnik pri sv. Križu v Beljaku do 1. januarja 1917 in nato župnik v Borovljah do 20. oktobra 1920. Nato je bil penzioniran in je prišel v Ameriko 15. avgusta 1921. Tu je bil župnik v Bedwicku, N. Dakota. Od 1. avgusta 1924 pa je župnik pri sv. Jožefu v Leadville, Colorado, slovenski župnik. Upati je, da bo isto uspešno prestala.

Bog nam ga živi še mnogo let! — N. ("A. S.")

Dostavek uredništva Glasila: Ker je gorinaveden slavljenec tudi že večletni član in devetnajstki vodja dr. št. 56 KSKJ zato naj mu veljajo tudi naše iskrene čestitke. Ad multos annos!

Vesti iz slovenskih naselbin

Detroit. — Iz nemškega ujetništva se je vrnil na 60-dnevni dopust letalski poročnik Rudy Grum, sin družine Joe Grum. V ujetništvu se je nahajjal 19 mesecov in bil je osvobojen po ameriški armadi. Po dopustu se mora zglašiti v vojaškem taborišču v Floridi.

Sheboygan, Wis. — Po skoraj 25-letnem službovanju v armadi se je zopet vrnil v civilno življenje s častno odprtino nekdani Šebojančan Frank Zorman, star 51 let. Po činu je bil strelski saržent in zadnjih leta je vežbal vojake v Norfolk Navy Yardu v Virginiji. V prvih svetovnih vojnih je bil v Franciji.

Duluth, Minn. — V bolnišnicu St. Mary's je bil že dvakrat operiran Viktor Blazevich iz New Dulutha. — Iz iste bolnišnice se je po več kot mesecu dni vrnil domov k svoji družini Jakob Kump iz farmske naselbine Rauch, Minn. — V Wanlessu bližu Buhla je umrl Spero Smiljanich, star 62 let, na Elyju pa Matt Marolt, star 56 let, in žena Franca Zaverla, stara 55 let.

Canton, O. — Dne 26. maja je umrla Terezija Brus, stara 58 let in doma iz Babnega polja pri Ložu, odkoder je prišla v Ameriko pred prvo svetovno vojno. Bila je članica SDZ, SZZ in samostojnega društva Domovine v Barbertonu, kjer je živila s svojo družino dolgo let. Tukaj zapušča moža, tri hčere in sina (v armadi).

Salt Lake City, Utah. — V Van Nuysu, Cal., se je 22. maja v letalski nesreči ubil kapitan Michael F. Dekleva, ki živi tukaj. On je služil v letalskem transportnem poveljstvu in bil večkrat preko morja, 14 mesecov tudi v Evropi, odkoder se je nedavno vrnil. Star je bil 28 let in rojen v Hiawathi, Utah. Poleg matere zapušča tri sestre in dva brata (enega pri marih, drugega pri letalcih).

Ely, Minn. — Po dveh mesecih bolezni je 2. junija umrl v bolnišnici Frank Rozman, star 57 let in doma iz Stražišča pri Kranju, odkoder je prišel v

Ameriko pred 30 leti. Zapušča ženo in dva sinova, od katerih je eden v Nemčiji; sin Fred je bil slučajno na dopustu po vrtniti iz Evrope. Dva njegova sinova sta bila ubita v vojni, prvi leta 1943, drugi pa 1944. Tukaj zapušča tudi hčer in brata Valentin. — Pred tremi tedni je umrl star pionir John Gnidica, doma neke na Dolenjskem in star 76 let. Ves čas je živel na Elyju. Zapušča ženo in sedem poročenih hčer. — Dne 8. jun. je bil pokopan Matija Kovach, star 57 let in doma z Griča pri Črnomlju. Bil je samski in veteran prve svetovne vojne. Zapušča več sorodnikov.

Ely, Minn. — Tukaj je umrl za pljučnico Frank Samec, star 49 let in rojen na Elyju. Zapušča ženo in dva mladoletna sina.

Waukegan, Ill. — Umrl je Rudolph Skala, star 59 let in doma iz Ljubljane. Bohalej je dalj časa radi uljesa na pljučih in bil tri tedne v bolnišnici v Chicagu. Bil je aktiven na kulturnem polju kot pevec in igralec, pri Slovenskem domu, z drugimi v posojilnici nad \$444,000.00 in močno rezervo v vladnih bondih Združenih držav v znesku \$691,700.00; ter \$477,000.00 v gotovini, ki je naložena v različnih bankah mesta Chicago. Skupaj znaša to \$1,169,073.39.

Tekom minulih šest mesecev smo napravili 240 posoil na vknjižbe, ki znašajo skupaj \$1,367,751.00 in 547 novih vlastitev. Skoraj na božični dan. Tudi tam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na železniški progi od 12 do 14 ur na dan. Mraza je bilo 25 stopinj pod ničlo. Zeblo me je hudo, ker nisem imel dobre oblike. Ob šestih zjutraj so nam dali juho pa malo kolerabe notri, zvečer ob osmih pa po en hleb kruha na devet mož. To smo dobivali od 4. januarja pa do konca vojne. Če bi ne delal, bi te pa Nemec tepel. . . Hudo je biti ujetnik.

Ko smo tako prezevali pri nezadostni oblike in obutvi in tako slabih hrani, ob enem pa bili prisiljeni težko delati s krampi, se je marsikateri zgrudil.

Nam nismo dobili dosti jesti, ostali pa smo tam sedem dni, nakar smo šli naprej, dokler nismo prišli v Brins, zelo majhno mesto. Tam smo moralni delati na žele

PISMO SLOVENSKIH UJETNIKOV IZ ZLOGLASNEGA BUCHENWALDA

Naslednje pismo, ki govorji samo zase, je prejela Mrs. Louise M. Schubert, stanujoča na 1376 E. 53. St. Cleveland, O. od svojega sina Pfc. Josepha F. Schuberta, ki se nahaja z ameriško armo v Nemčiji. Pismo, ki je naslovljeno ameriškim Slovencem, nosi pečat Jugoslovenskega komiteja v omenjenem zloglasnem nacijskem koncentracijskem taborišču ter nosi nadaljnjo označbo "Radečan." Glasil se:

Zelo nas veseli, ker nas je posetil tovariš ameriški Slovenc, ki se zanima za nas Jugoslovane v Buchenwaldu. Prišreno ga pozdravljamo kakor tudi vse ameriške in kanadske Jugoslovane.

Vemo, da vas vse zanima, kaj se je dogajalo v Buchenwaldu. Napisali bi lahko delbe knjige in še ne bi mogli vsega izzerno popisati, kar je doživel v osmih letih svojega obstoja ta koncentracijski tabor. Dogajale so se stvari, ki jih zdrav razum ne more verjeti, da so vobče mogoče, če ne bi ostali mnogi dokumenti in številni ljudje, ki so živa priča vseh grozovitosti.

Navesti hočem samo par sličic, ki so zaznane v vrsti tisočev in tisočev fašističnih zločinov. Kdo bi mogel na primer verjeti, da so fašisti v Buchenwaldu delali tobice, denarne, senčnike za namizne svetlike in tako dalje iz človeške koge. In vendar je res! Še danes hranimo več primerov teh pred metov, ki so jih nacisti prodajali za bajne vso in služili s človeško kožo ogromno denarja.

Kdo bi verjel, da so s človeškim mesom hranili tudi pse, ki so nas stražili! Kdo bi verjel, da so se psi debellili na naš račun, dočim smo mi umirali od gladu!

Vsi se lahko še spominjam katinske afere, s katero je hotel fašizem napraviti propagando proti Rusiji. Nacisti so objavili spisek ljudi, odkopanih v Katinu kot žrtve boljševikov. Svetu pa ni znano, da je bil ta spisek mrtvih vzeti iz Buchenwalda in sicer predvsem Poljakov, ki jih je nacizem ubil in sežgal v tukajnjem krematoriju. Stvarni zločin pa je hotel podtakniti Sovjetski Rusiji.

Vsem je tudi znan slučaj, ko so nemški nacistični časopisi prinesli novico, da je pri bombardiranju našega taborišča padel tudi tajnik nemške komunistične stranke, Thaelman. Resnica pa je, da je Thaelman nikdar ni bil živ v Buchenwaldu. Znano je samo, da ga je dal Hitler zločinsko umoriti.

Pač pa je zelo verjetno, da so njegovo mrtvo truplo sežgali v buchenwaldskem krematoriju, da bi s tem zabrisali vsako sled.

(Enakopravnost).

PISMO SLOVENSKIH DEKLET IN ŽENA IZ KRKONOŠEV

(Ponatis iz "Prospective")

Ely, Minn. — John Mavetz, sin družine Joe Mavetz iz Elyja, Minn., se je srečal s slovenskimi dekletami in ženami v Falkenau, Krkonoši, katero so nacisti izgnali iz domovine in jih zaprli v koncentracijska taborišča v Krkonoših, Čehoslovakijski.

Ko so ameriški vojaki, med njimi tudi John Mavetz, osvobodili dekleta in žene iz taborišča, so napisale pismo in prosile Johnya, da ga je odposlal v Ameriko. Pismo je datirano 5. junija in se glasi:

"Predraga slovenska mama!

Naključje je hotelo, da smo se spoznale z Vašim sinom Johnom, vsled česar Vam, draga slovenska mama, pošiljamo najiskrenje pozdrave. Tu nas je 40 Sloven, ki smo bile pregnane od naših dragih v Sude na Českem, kjer so nas rešili pred sigurno smrto v srednjem lakote naši dragi Amerikanci in med njimi Vaš sin John.

Na željo Vašega sina Vam posiljamo naše naslove, ker morda najdete med njimi kako poznano ime. Me pa čakamo sedaj na povratek v našo ljubo in prelepo Slovenijo. Vaš

Johnny nam pa hodi na večer delat kratki čas. Je res imeniten fant in se prav dobro razume z njim.

Sedaj pa se enkrat Vam kot vsem ameriškim Slovencem najprisrčnejše pozdrave od vseh spoda navedenih Slovencev."

Sledi sledeča imena in naslov:

Balon Nežika, Brežice, Ber-gant Ivica, Ljubljana, Dobrova 71, Bogataj Ivica, Idrija 24, Boruta Ana, Ljubljana, Linnhartova 1, Černivec Albina, Ljubljana, Karlovška 15, Dobnik Kristijana, Celje, Breg 32, Jakomín Fani, Ljubljana, Kozarje 20, Kačar Fani, Šmartno ob Savi, Kegu Marija, Ljubljana, Bohoričeva 10, Kerne Georgina, Ljubljana, Slomška 1/II, Klopčič Marta, Ljubljana, Parnova 39, Kogoj Pavla, Idrija, Kosanc Ivanka, Ljubljana, Kožarje 10, Košir Majda, Ljubljana, Aljaževa 16, Logar Mara, Ljubljana, Pokopališka 18, Miklošič Veronika, Sv. Miklavž pri Ormožu, Ma-kuc Angela, Idrija, Strel Roza, Idrija, Šega Lina, Ljubljana, Velike Lašče, Škofje Magdalene, Maribor, Subert Leopoldina, Ljubljana, Aljaževa 16, Tramšek Anka, Ljubljana, Trdinova 2, Travnikar Rozalija, Brežice, Vesel Amalija, Ljubljana, Miklošičeva 19, Vidic Al-bina, Bled, Vizjak Štefka, Ljubljana, Gerbičeva 19, Bla-ganje Nada, Ljubljana, Ernožnik Milka, Ljubljana-Ziri, Ham Minka, Ljubljana, Jere Ana, Zdenka vas, Kobal Breda, Ljubljana, Margon Zdenka, Ljubljana, Perko Nevenka, Pihlar Ljudmila, Teržan Tat-jana in Urbanec Nuša, Ljubljana.

To pismo zopet dokazuje, kaj so počenjali nacisti s slovenskim narodom, ki so ga razgnaли по vsem svetu ter ga sistematično uničevali.

Jacob Kunstelj.

Ameriške čete na Dunaju

London, 3. julija. — Poročilo iz Rima pravi, da bodo ameriške čete pod poveljstvom generala Marka Clarka kmalu zasedle določene zone na Dunaju in v drugih avstrijskih krajih. Člani zavezniške komisije, katero tvorijo reprezentanti Amerike, Velike Britanije in Francije, so dospeли v London iz avstrijske prestolnice, kjer so imeli razgovore z Rusi o skupni vlad Avstrije.

Trdi se, da so razgovori rezultira tiv doseg sporazuma z ozirom na okupacijo avstrijskih zon. Ameriške čete bodo okupirale Gornjo Avstrijo, Solnograd in severne Tirole, ruske pa Spodnjo Avstrijo, Burgenland in dunajsko pokrajinijo. Francoske čete bodo zasedle provinco Vorarlberg, Dunaj pa bo razdeljen na štiri okupacijske zone.

Ruski načrt kontrole Dunaja predvideva sovjetsko okupacijo vseh letališč v predmestjih. Velika Britanija, Amerika in Francija so predlagale določitev zon, ki bi obsegale poleg Dunaja tudi predmestja. Američani in Angleži vztrajajo pri zahtevi glede pravice paroplovne po Donavi, ki teče skozi rusko okupacijsko zono, in sicer za transportacijo materiala.

Dunajčani naglašajo, da so vprašajo nacije, da so se borili proti njim in da smatrajo Avstrijo za osvobojeno deželo. Ljudje so uposleni pri odstranjevanju podtin poslopij, katera so bila porušena v bombnih napadih. Naciji so pred umikom začeli slovito katedralo sv. Stefana. Samo zdaj v katedrali je ostalo. Dunajčani

so objemali ruske vojake, ko so slednji vkorakali v mesto.

Pomanjkanje živil je akutno na Dunaju. Pojavili so se črni trgi kljub pazljivosti russke in avstrijske policije.

HVALEŽNOST AMERIŠKE MATERE

Polkovnik Vladimir Dedijer, ki je bil jugoslovanski delegat na konferenci v San Franciscu, je od neke ameriške matere prejel naslednje pismo:

Dragi gospod:

Pred nekaj večerji sva jaz in moj mož poslušala radio in sva sišala vas govoriti.

Lanske jeseni je bil moj sin, poročnik v 15. zračni armadi, prisiljen s padalom izpustiti se iz svojega letala in je pristal v vaši deželi. Nekaj vaših dobrih žen ga je našlo in so skrbeli za ranjene komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso več vrnili. Še zadnje dni so evakuirali 280 Jugoslovanov v smeri proti Dachau, od katerih so jih registrirali. V Buchenwald je prišlo 3,872 Jugoslovanov. Od teh so zopet odšli v druge taborišča 1,053, od katerih je večji del umrl. Nekaj pa je ostalo usoda 1,241 Jugoslovanov, ki so bili odšli na razne zunanje komande in se niso

"GLASILLO K. S. K. JEDNOTE"

Lastnina Kranjsko-Slovenko Katoličke Jednote v Združenih državah američkih

Društvo veliko mesto

URADNIŠTVO IN UPRAVNIŠTVO

6117 ST. CLAIR AVENUE

CLEVELAND 2, OHIO.

Vaš rekopis in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do sobote opoldne za priobčitev v številki nastopnega tedna.

Naročilna:

\$0.84

Za člane na leto.

\$2.00

Za nečlane na Ameriko.

\$3.00

Za Kanado in inozemstvo.

\$5.00

OFFICIAL ORGAN OF AND PUBLISHED BY
THE GRAND CARNIOLIAN SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U.S.A.
In the interest of the Order
Issued every Wednesday
OFFICE: 6117 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND 2, OHIO
Phone: Henderson 8012

Terms of subscription:

\$0.84

For members, yearly.

\$2.00

For nonmembers in U. S. A.

\$3.00

Foreign Countries

88

MALO VPOGLEDA V NAŠO KAMPAJNO

Dasiravno traja naša "D. U." kampanja samo dobre tri meseca, je umestno in prav, da naredimo o nji malo pregleda.

Na prvi strani današnje izdaje je objavljeno 3. uradno kampanjsko poročilo, kjer nam naš gl. tajnik brat Zalar omenja dosedanje uspeh novo pridobljene zavarovalnine v znesku \$475,500.00. Koliko novega članstva smo v letosnjem prvem semestru pridobili, ne vemo; vseeno je pa brat tajnik z gori navedenim uspehom zadovoljen in upa, da bo drugo polletje te kampane uspeh povečalo ali nadkrililo. Tej izjavni se pridružuje tudi uredništvo Glasila.

Kakor znano, naša Jednota posluje v 20 raznih državah, kjer se nahaja 176 njenih krajevnih društev. Pa poglejmo malo, kako so te države in naša krajevna društva dosedaj delovala. Samo štiri države: Ark., Neb., Wash. in W. Va. so zopet spale. Ničuda! Vsaka izmed teh ima samo po eno, in to celo majhno, društvo! Od ostalih 16 držav je bilo pa dosedaj že 59 društev zelo agilnih, saj so bila v treh dosedanjih mesečnih po-ročilih že po enkrat ali celo dvakrat označena da so prejela gotove kampanjske nagrade.

Veseli nas, da gre v tem oziru krona naši državi Ohio, kajti izmed skupnih njenih 23 društev je bilo že 13 nagrajenih, torej več kakor polovica!

Naši državi Ohio sledi po številu agilnih društev država Illinois 11, Penna. 9, Wis. 6, Colo. 4, Mich. 3, Minn. 3, Ind. 2, po 1 društvo pa: Calif., Conn., Kans., Mo., Mont., N. Y., Oreg., in Wyo.

Po dvakrat so bila že nagrajena sledeča društva: št. 206, 168, 111, 165, 81, 53, 52, 157, 63, 2, 29, 108, 136, 168 in 169 (15 društev).

Važno vprašanje! Ze pred 7 leti je na konvenciji v Evelethu, Minn., naš predsednik brat Germ izrazil željo, da bi rad pozdravljal naslednjo konvencijo v Chicagu v imenu 40,000 članov. Žal, tega ni mogel izvršiti ker nam je tedaj primanjkovalo še 1,760 članstva obeh oddelkov. Koncem maja tekočega leta smo bili pa do zaželenega skupnega števila še za 149 članov na kratkem. Vprašanje nastane sedaj, ali bomo ugodili želji brata Germa v tej kampanji? Mislimo, da! Seveda nismo samo število zadostno, kajti računati moramo tudi na smrtno slučaje vsak mesec, kar nam krajša število novo pridobljenih, saj nam jih je letos v petih mesecih umrlo že 186 članov obeh oddelkov, ali povprečno 37 mrtvih na mesec. Zato bo treba gorinavedeni primanjkljaj števila 149 podvajiti ali potrojiti. Časa za to imamo še dobrih pet mesecev in pol, torej na delo!

IMEJMO ZAUPANJE!

Kdo ne bi v sedanji urad vedel, kakšna bo bodočnost? Ceprav so nam vedno dopovedovali, kako hudo bi bilo za človeka, če bi vnaprej vedel svoja pota, je vendar naša rado-vnost zelo velika. Le preradi nastavljamo ušesa napovedovanjem strokovnjakov — katerim sicer nič očitati, če se drže mere in imajo poštene namene — in še bolj napovedovanjem kri- vih prerokov, ki zlasti v vojnih in nemirnih časih preplavljajo svet.

Za vsakega trezno mislečega človeka pa je jasno, da prav nič ne vemo, ali bo vojna trajala še dolgo.

V letih 1914 do 1918 so se gospodarstveniki, vojaški strokovnjaki in politiki v svojih napovedih motili. Zakaj naj bi bili oni danes bolj poučeni, bolj pristojni, kar se tiče bodočnosti?

V moderni vojni so važni različni elementi, ki so tesno med seboj povezani: oboroževanje, naravni in denarni viri, morala vojske in disciplina civilnega prebivalstva. Izid vojnega ukrepa lahko odloči majhen, navidez brezpomemben dogodek. Dogodek, ki je bil na prvi pogled čisto postranskega pomena, postane lahko izhodišče zelo važnega razvoja.

Večna Previdnost ima v svojih rokah srca, voljo, razum in telesno zdravje voditeljev in podložnikov. Malenkost zadoste in na najlepši človeški načrti se razblinijo v nič. Zaupati moramo to Previdnosti, moramo pa tudi priznati in sprejeti, da nam prikriva izid dogodkov: "Vaša pota niso moja pota in vaše misli niso moje misli!"

Ceprav smo glede posameznosti okrog nas v mraku, nas vendar dve zanesljivi in nespremenljivi resnici pomirjata in nas nikdar ne bosta razočarali. Ker smo kristjani, vemo, da se nič ne zgodi brez božje volje, in vemo, da vse, kar se zgodi, se zgodi v naše dobro — ceprav bi bil morda prvi vtis drugačen.

Ta zavest bo vedno krepila naš pogum in nam bo vso bodočnost vlivala neomajno zaupanje. Tudi v negotovosti, ki jo slutimo v prihajajočih dneh, smemo in moremo živeti v trdnji zavesti, da nas Bog vodi in da nas Bog ljubi.

Zakaj bi se torej vzneimirjali? On je Gospod, On je vse-mogočni vladar svetovne zgodovine in našega osebnega obstoja. On je dober, pravičen, dobroščen in usmiljen vladar. Varuje skromnega škrnjanca in lase na naši glavi ima preštete. Iz spoštovanja do naše svobode trpi tudi zlo in zna iz tega zla priklicati dobro za vse stvarstvo, ki mu ostane zvesto.

Ali je kdaj stopila pred svet večja skrivnost, kot je bila smrt Pravičnega, božjega Sina? In vendar je umirajoč pre-

magal smrt. Ko je bil On na križ pribita žrtve, je nam raztrgal okove in zmagal. Ko je na križu prelil svojo kri, nam je prinesel mir.

Naše upanje torej mora biti tem večje, čim večja je stiska in preizkušnja. Bog nas ljubi in blagoslavlja. Bolj kot kdaj-koli bomo sledili zgledu svetih, ki so do zadnjega ohranili vero in zaupanje v Boga.

Peter Leon Merklen.

Poljska — in njene razdelitve

V zgodovini je Poljska doživelila že več razdelitev, nekatere jih štejejo tri, drugi štiri. Mogočna srednjeveška država, ki je za časa svojih najmogočnejših kraljev, kakor so bili predvsem iz dinastije Jagielončev, imela velikanski obseg od Baltiškega morja do Črnega, ki je bila združena z Litvo in Ukrajino in so se ji klanjali pruski knezi in celo ruski carji (Šujski), je že večkrat razpadla, toda še vedno "vstala od mrtvih." Sedaj stoji pred novo razdelitvijo — kakor pišejo časopisi — da se znova ponovi zgodovina . . .

Prva delitev Poljske se je zgodila 1. 1773. Kako je prišlo do te državne katastrofe? Znano je, da je bila Poljska vedno neke vrste kraljevska republika, ki je svoje kralje volila. Obenem pa je bila tudi izrazito plemiška država, kjer so plemiči odločali v vsem na svojih skupščinah ter je en sam plemič s svojim "liberum veto," s protestom lahko ovrgel sklep vse ostale skupščine. In pred vsem drugim je prav ta določba njihove ustave predstavljala veliko oviro pri vladanju, obenem pa dajala tudi orozje sovražnikom Poljske. V času se demelne vojske je bila poljska država pod saškimi kralji že tako slabotna, da so pruske, ruske in druge čete kar čez njen ozemlje šle nad sovražnika ter živele med njimi in se Poljski ni temu mogla upirati. Tuji poslanci na poljskem dvoru — zlasti pruski in ruski — sta dobivala vedno več veljavne ter so njuni protesti bili uveljavljeni. Ko je umrl kralj Avgust III. so Poljaki zopet stali pred izvolitvijo novega kralja. Glavni kandidati za kralja in sploh za vodstvo Poljske, so bili knezi Cartoriski, ki so hoteli zlomiti plemiško oblast z ukinitev "liberum veto" ter z močno roko in vladu rešiti Poljsko. Tedaj pa je vladala na Ruskem carica Katarina. Na njo so se obrnili Cartoriski po mladem plemiču Stanislavu Avgustu Poniatowskim, ki je živel na russkem dvoru, da bi jim pomagala priti do oblasti. Carica Katarina pa je bila zavljubljena v Stanislava Avgusta ter je njega postavila za svojega kandidata na poljski prestol. To pa je bil tudi edini kandidat. Le 5000 plemičev se je volile udeležilo in ga izvolilo za kralja. Kakor tudi je bil Stanislav Avgust mož velike kulture, ki je prinesel v Varšavo nov način življenja, lahkonki rokokojski slog in pripomogel k razvetvu prosvetljenske kulture, je bil velik slabšči, ki je pazil samo na to, da se ne zameri ruski carici, kakor tudi ne pruskiemu poslaniku. Bil je povsem lutka v Katarininih rokah. Njen poslanik Repnin je bil proti tem, da bi se preporoval "liberum veto," ker mu je obstoječi ustav dovolj, podkupiti samo enega plemiča in je državni sejm brez moči. Prav tako je zahteval pod grožnjo vojske enakopravnost ter svečano prisegel na novo ustavo, ki je razveljavila "liberum veto." Ta ustava, ki je bila ena najmodernejša na svetu, ki je prva v Evropi ustanavljala prosvetno ministrstvo, je bilo mrtvorojeno dete, kajti preden se je mogla uveljaviti, so sovražni sosedji razdelili drugič Poljsko. Zato je še danes spomin na to ustavo bil državni praznik. Carica Katarina, avstrijski cesar Franc sta se sporazumela za delitev, toda pruski kralj je garantiral meje Poljske, pa je pozneje prelomil

prisego. L. 1792 je napovedala Rusija vojsko. Poljaki so se junaško borili, toda nekateri so bili za mir z Rusi in za sodelovanje ter so se strnili v konfederacijo, ki je imela svoj sedež v Targovici. Kralj pa se je na enkrat priključil tej konfederaciji ter končal vojno v korist Rusov. Več generalov je tedaj ubežalo v tujino med njimi tudi Kosciusko. Tako je prišlo l. 1793 do nove razdelitve, pri kateri so Prusi dobili tudi Gdańsk in Torunj, Veliko Poljsko, Mazovsko in Kujave, Rusi pa vso Belo Rusijo in Ukrainsko. Tako so vnotrajnost Rusije. Šejm pa se ga je ustrasil in primass poveril, da se pogaja z Rusi, ki so imeli svoje čete že itak na Poljskem. Tako so sklenili premirje, v katerem je zmagal Repnin, potrdili so vse pravice plemičev in izvoliti rusko carico za zaščitnico te ustave v tem smislu, da brez dovoljenja Rusije niso mogli spremeniti nobenega člena ustave. To se je godilo v času, ko je vladal kralj Stanislav Avgust in se je še leha dala podkupljati ruskemu zlatu. Proti temu pa se se začeli puntati Poljska, ki so ustanovili svoje konfederacije na vzhodu in na zahodu (Bar). Carica Katarina pa je s svojo vojsko, ki jo je imela v Rusiji ter s pomočjo poljskih polkov udušila vzhodno konfederacijo. Ko pa je tedaj Turčija napovedala vojsko Rusiji, je zahodna konfederacija načinila z novo močjo in zahtevala odstop kralja, ki so ga smatrali za vzrok vseh nesreč. Zarotniki so ga celo odstranili in eden izmed njih, junak Strawinski, mu je celo osebno izročil delikt odstavitve. Prav tedaj pa se je kralj že odmikal od ruskih vplivov, toda zaradi pristnika konfederatov se je zopet naslonil na Janezovo. Konfederati pa so se utrdili v Čenstohovi v samostanu ter sklenili prisiliti kralja, da se odpove prestolu. Zato so ga hoteli ugrabit. Napadli so njegovo kočijo, ko se je peljal na večerni sestanek s kanclerjem ter ga postavili na konja in odhajali v Čenstohovo. Toda na nesrečo se je konj spotaknil in med tem, ko so iskali drugega, je kralj pregovoril svojega strežaja, da sta ubežala. Ta dogodek pa je uničil konfederacijo, ker je drugi države niso prisli, da se s krakovskimi kmeti začel vojskovati proti osvajalcem. Pod Raclawicami je prišlo do prve bitke, ki jo kaže tudi odomek Matejkove slike. V Varšavi se je uprl Klinski. Dolgo časa jo je branil s Kosciuszkom. Dvignila so se tudi druga razdelitev Poljske tudi pričnana — pod pritiskom prisotnega pruskega zastopnika.

Za prihodnje leto pa je dvignil Kosciuszko novo vstajo ter se s krakovskimi kmeti začel vojskovati proti osvajalcem. Pod Raclawicami je prišlo do prve bitke, ki jo kaže tudi odomek Matejkove slike. V Varšavi se je uprl Klinski. Dolgo časa jo je branil s Kosciuszkom. Dvignila so se tudi druga razdelitev Poljske tudi pričnana — pod pritiskom prisotnega pruskega zastopnika.

Predsednik: JOHN GERHARD, 617 East "C" St., Pueblo, Colo.

Prvi podpredsednik: JOHN ZEPFAN, 2725 W. 15th St., Chicago, Ill.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4715 Hattfield St., Pittsburgh, Pa.

Tretji podpredsednik: JOSEPH LEKSEN, 196—22nd St., N. W., Washington, D. C.

Cetrti podpredsednik: MIKE CERKOVNIK, P. O. Box 267, Elkhorn, Wis.

Peta podpredsednica: JOHANA MOHAR, 1125 Dillingham Ave., Sheboygan, Wis.

Sestri podpredsednica: GEORGE PAVLAKOVICH, 4575 Pearl St., Denver 16, Colo.

Glavni tajnik: JOSEPH ZALAR, 251 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomočni tajnik: LOUIS ŽELEZNICKAR, 251 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. MATH BUTALA, 416 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. JOSEPH URISCH, 1801 W. Germant Rd., Chicago 3, Ill.

N A D Z O R N I K O D D O B R O

Predsednik: JOHN BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

Tajnik: JOSEPH ZALAR, 251 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Prvi odbornik: FRANK J. GOSPODARICH, 200 Ruby St., Joliet, Ill.

Drugi odbornik: MARTIN SHUKLE, 811 Avenue "A," Eveleth, Minn.

Tretji odbornik: RUDOLPH G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

Cetrti odbornik: GEORGE J. BRINCE, 512 Adams Ave., Eveleth, Minn.

P I N A Ó N I O D B O R

Predsednik: JOHN DECHMAN, 1105 Janey St., Pittsburgh, Pa.

Prava porotnica: MARY KOSMERSKI, 117—5th St., S. W., Chisholm, Minn.

Druge porotnike: JOSEPH RUSS, 1101 E. 5th St., Pueblo, Colo.

Tretji porotnik: JOHN OBLAK, 215 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Cetrti porotnik: JOHN TERESIK, 1847 W. Cermak Rd., Chicago, Ill.

Peta porotnica: JOHN BEVEC, Alexander Ave., Strabane, Pa.

Sestri porotnica: LUKA MATANICH, 2524 E. 1

Finančno poročilo K. S. K. J. za mesec maj 1945
 Financial Report of K. S. K. J. for May, 1945

DOHODKI—Income										IZPLACILA—Disbursements										
Dr. št. Lodge No.	Skupni Total Assessment	Bolniški Assessment	Sick Benefit Assessment	Pomirnina Death Benefit	Poškodovana Disability Benefit	Centralna bol. Central Sick Benefit	Ases. 70 let Ages. 70 yrs.	Izredna podpora Old Age Benefit	Stavšča Izplačana rezerva Withdrawal Equity	St. Stanj(iv)c No. Members	219	486.83	128.30	500.00	75.00					237
1	\$ 1,020.61	\$ 1,361.32	\$ 356.00	\$ 1,000.00	\$ 50.00	\$ 183.50				685	220	29.20	6.85					18	Dr. Cert. Ime	
2			54.20		75.00	160.66				241	50.52	12.75						22	D1985 Albenia Skerbitz	
3			149.25			17.50				221	92.78	27.90						23	D283 Ignac Zupancic	
4			67.50							222	164.85	41.55						24	DD680 Louise Cerar	
5										223								25	3404 John Kotzman	
6										224								26	4034 Freda Dezelan	
7										225								27	4464 Judith Barbaric	
8										226	323.07	88.70						28	4940 Mary Gossett	
9										227	60.90	12.00						29	5253 Frank Juricic	
10										228	151.73	30.25						30	16603 Frank Grahek	
11										229	209.32	51.10						31	2256 John Yuhant	
12										230	191.14	49.60						32	143 Elizabeth Russ	
13										231	37.96	7.60						33	17187 Anna Pocernic	
14										232	111.83	23.10	1,000.00					34	154 John Tomecak	
15										233	54.50	9.00						35	1830 John Gasper	
16										234	124.11	35.35						36	16325 Caroline Rozman	
17										235	80.99							37	53 138 Helen Hritko	
18										236	107.49	21.80						38	16324 Julia Tomsic	
19										237	79.11	20.80	1,000.00					39	135 Ray Hostinsky	
20										238	32.36	7.50						40	131 D319 Frank Bevec	
21										239								41	133 D2389 Joseph Cesnici	
22										240								42	153 DD1343 Blase Kusterle	
23										241								43	3655 Margaret Hren	
24										242								44	156 33712 Mary Kuzma	
25										243								45	156 CC45541 Frances Bruzenak	
26										244								46	156 13455 Frances Andolsek	
27										245								47	156 17263 John Musich	
28										246								48	156 17523 Louis Planinsek	
29										247								49	156 DD214 Kath. Sveticek	
30										248								50	156 16285 Emma Dragisic	
31										249								51	156 9428 Helen Obesen	
32										250								52	156 CC586 Mary Orendas	
33										251								53	156 30637 James Kelizar	
34										252								54	156 13501 Angela Novak	
35										253								55	156 14470 Josephine Orazenem	
36										254								56	156 16224 Josephine Poles	
37										255								57	156 15391 Anna Godlar	
38										256								58	156 10930 Caroline Modic	
39										257								59	156 DD485-	
40										258								60		
41										259								61		
42										260								62		
43										261								63		
44										262								64		
45										263								65		
46										264								66		
47										265								67		
48										266								68		
49										267								69		
50										268								70		
51										269								71		
52										270								72		
53										271								73		
54										272								74		
55										273								75		
56										274								76		
57										275								77		
58										276								78		
59										277								79		
60										278								80		
61										279								81		
62										280								82		
63										281								83		
64										282								84		
65										283								85		
66																				

Repek

Leta 1931 sem se seznanila z dečkom s prijmom Repek; tako imenuje tudi hudiča, ki ga, kakor veste, predstavljajo z repkom, zavitim nekoliko pod hrbotom. Repek je bil v resnici skrateljske barve čeprav so bili na njegovem obrazu vidni znaki vseh človeških plemen: imel je topi nos Etijopeca, poševne oči Japonca, fina, zbadljiva usta severnega Amerikanca ter razumni izraz sardskega dečka in celo pristnega Njujorčanca. Stanoval je nedaleč od naše hiše in pogosto smo mu zaupali kak majhen opravek. Tedaj je tekel, po opravljeni dolžnosti pa je sedel na tla in ostal ure in ure negiven, nebržen; če pa ga je kdo kaj vprašal, je začel klepetati in ni nehal. Neko jutro sem ga našla sedečega na našem vrtu; sedel je z nogami navzkriz, nepremičen kakor Arabček v palmovi senci; ogromna bosa stopela so mu prebačali nešteči trni in koščki stekla; kodraste lase je imel pokrite s prahom in slamicami.

"Hodiš v solo?" sem ga vprašala.

"Da," je odgovoril in dvignil prebrisane oči k meni. "Prvi sem v razredu, pridem v tretje, ga in dobim tudi nagrado."

"Lepo! To se pravi, da se rad učiš."

"Ne, rajši sem pastir, ker pastir spijo podnevi, ko je vroče, in bdijo ponoči, ko je hladno."

"Ha, pa pozimi?"

"Pozimi zanetijo velik ogenj, sprejejo celo ovoce in jo pojedo!"

"In ti, kaj ješ?"

"Ječmenov kruh."

"Vedno?"

"Vedno kruh."

"Tvoja mati ne kuha?"

"Moja mati je služkinja in se vrača domov šele ponoči."

"In tvoj oče?"

"Moj oče jo je pobrisal; šel je v Ameriko in naju je pustil na cedilu."

Krepki in razumni fant tam na tleh je bil v tem trenotku podoben ravnokar izruvani rastlini.

"Ali vendar piše včasih in tu mu odgovoriš."

"Jaz?" je rekel ponosno. "Nikoli! Jaz njega ne bom potreboval. Pastir bom in nasiel bom zaklad med skalami, da enega tistih zakladov, ki so jih skrili velikani in jih čuva hudič. Da, jaz poznam mesta, ker hodim pogosto na Goro nabirat drva, ki jih nato nosim k Mlinu. Celo za dve liri drv ne sem, vse hkrati. Močan sem: da le stresem drevo, že ga posodem. Sokole ujamem v letu. Znam posnetati vrano, lisico, vse živali. Ali naj počakam? Nekega dne sem udaril s sekiro po skali in slišal sem žvenket novcev: Drin, drin, drin, drin. To je znamenje, da je notri zaklad. Tudi moj stric Mavro, ki je pastir, ve, kje je ta zaklad, ali jaz ne povem nikomur točno kraja, ki mi ga je označil. Ne, ne bom povedal, nisem vohn, jaz . . ."

"Vohni," je nadaljeval, "so vedno kaznovani. Če kdo ve za skrivnost, mora molčati. Drugi dečki, moji tovariši, niso kos varovati tajnosti in če koga vidijo, ko stori kaj zlega, ga takoj zatožijo. Jaz ne; nisem vohn ne tat. Ali ste me morda kažejo zatoliti pri kraju marec, ali smrek na vašem vrtu?"

"Stric Mavro! Ali ste vi?" je kričal in mu tekel naproti. Da, bil je prav njegov stric, ki je imel ovčji stan nedaleč od cerkvic in je prinašal mleko letoviščarjem. Stric Mavro je bil preprost človek: zato je bil pri petdesetih letih še vedno hlapec; zato je tudi, ne da bi nečaka pokaral, začel z njim klepetati kot z resnim možem in mu je dal prav, v kolikor je tikalo potovanja v Ameriko. Tudi on ni bil nikoli izven nujorskega okraja. — Repek ga je spremil do ovčjega stana, nekakšne koče iz vej, in zagledal je med drevjem nekaj kakor

učitelj hotel dati eno liro, da bi se več ne povrnil v šolo. Jaz ga pošljem nabirat drva, on pa vrve vrv na vejo in se guga. Pisala sem očetu, da bi ga vzel s seboj in ga naučil delati."

Ko je zvedel, da ga hoče mati poslati v Ameriko, je postal Repek še bolj plah in nezaupljiv. Nič ni hotel vedeti o omiki: ni hotel potovati, zadostovala so mu raziskovanja na Gori, kjer je vedno upal, da najde zaklad. Kar mu je mati pokazala nekega jutra v začetku avgusta pismo in mu rekla:

"Fant, pazi, tvoj oče piše iz Amerike, da te hoče vzeti k sebi. Kakor hitro bo zbral denar za pot, mi ga bo poslal . . ."

Repek se je začel jokati, vrpel se je na tla in je kričal:

"Da, recite mu, naj le pošlje denar: kupil bom ovce in jih bom pasel. Delal bom, da delal bom. Dajte mi vrve; odšej bom prinesel vsak dan zveznjek drv k Mlinu . . ."

Mater je ganilo, dala mu je vrve in se kos črnega kruha, ali on je hotel pogače in ker je doma ni bilo, si jo je uboga žena moralita iti k sosedu izposodit.

In deček je šel, odločen za vse, da mu le ne bi bilo treba iti v Ameriko; spotoma pa je dohitel dva beračka, ki sta se vsako jutro vzpeljala na Goro, da sta prosila ubogajme letoviščarie, utaborjene okrog cerkvic Matere božje na Gori; slišal je, ko je eden rekel:

"Danes bova gotovo jedla makarone, zabeljene s piščančevom omako."

In drugi si je lizal umazane ustnice ter emokal z jezikom.

"Danes bova gotovo jedla hruške, tiste rumene, mokaste kakor krompir."

Sprva se jima je Repek rogal; potem je zamišljen vprašal:

"Kdo vama daje te dobre reči?"

"Dekle, tam gori. Midva jim nosiva drva in v zameno dobiva toliko dobrih reči."

Cesta je bila strma, prašna; ali zgoraj so zagledali dečki morje, vse zlato, z modrim hribčkom spredaj, in začutili so hlad, kakor da je obala tam blizu. Okrog cerkvic so se dvigali šotori in koče; rumeno in modro oblečene dekle so se lovile po gozdu kakor pisani metulji, majhne pod stoletnimi gradovi in ogromnimi skala-

Zgodilo se je, da so tudi Repka imeli za berača in neka rjava dekla z oljnim obrazom in očmi kakor med, lepa ko Samarijanka, mu je naročila, naj gre nabirat drv v gozd, da bo kuhal makarone; potem mu jih je dala. Pozabila je, da bi moral nesti drva k Mlinu in se je pomudil ter gledal igre letoviščarskih otrok, ki so iskali kače gnezdo. Slišati je bilo tožbo gosti in zelo se je, da drevesa mrmljajo, da bi spremljala tisti zvok, ki je bil podoben človeškemu glasu; še dekle, sključene med nizkimi kočami, so pripravljale kavo, pojoč žalostno uspavko.

Repek ni več mislil na Ameriko, niti na zaklad, ko je nedavno zagledal visokega moža s temnim obrazom, obrobjenim z gosto, rdečkasto brado, stopajočega po rebri s črnim jagnjetom in z belo psico za seboj.

"Stric Mavro! Ali ste vi?" je kričal in mu tekel naproti.

Da, bil je prav njegov stric, ki je imel ovčji stan nedaleč od cerkvic in je prinašal mleko letoviščarjem. Stric Mavro je bil preprost človek: zato je bil pri petdesetih letih še vedno hlapec; zato je tudi, ne da bi nečaka pokaral, začel z njim klepetati kot z resnim možem in mu je dal prav, v kolikor je tikalo potovanja v Ameriko.

Tudi on ni bil nikoli izven nujorskega okraja. — Repek ga je spremil do ovčjega stana, nekakšne koče iz vej, in zagledal je med drevjem nekaj kakor

bel in črn zid; kar se zid odpre, sekira strica Mavra in zabolil v gozd, ustavlja se zdaj pa zdaj, da bi pobrskal med visokimi, samotnimi skalami, ali pa je udaril z železom po granitu, ki je včasih zazvenel kot kristal. Tako je dospel v samoten in strahoten kraj, kjer so imele skale čudne oblike, bile so konji s človeško glavo, žabe, ribe, kače; in tišina vseh akrostrov je njihovo tajinstveno še poglobila. Da bi se opogumil, je zaman posnemal vranjki krik in tudi udarce periti: kaka resnična vранa mu je odgovarjala, ali ne da bi ga to pozivilo, je skriveni strah v njem še naraščal. Vendar je nadaljeval pot, kajti spoznal je kraj, kjer je pripovedoval stric Mavro nek star pasir bil našel zaklad, in sicer kup zlatih novcev, ki jih je srečni mož hitel spravljati v svoj robec, kričeč blazen od veselja:

"Hudič, tokrat sem bogat!"

Toda takoj so se novci v robcu spremenili v oglje!

Repek pa je bil odločen, da ne bo znil in predvsem, da ne bo imenoval hudiča; zato se je pokimal naprej ostro pazeč in tih, tudi zato, ker se je bal kač, ki imajo srebrn rep in bičajo vrečo; hipoma pa se je obzorje zaprlo in deček se je znašel na nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za skrotovičnimi drevesi, podobnimi storokim počastim, je bilo morje in so bili hribi, ki so se videli kakor iz modrikastega snega; hipoma pa se je obzorje zaprlo in deček se je znašel na nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so

se videli kakor iz modrikastega

snega; hipoma pa se je obzorje

zaprlo in deček se je znašel na

nekakšnem dvorišču, obdanem

skale in veden skale: a za

skrotovičnimi drevesi, podobnimi

storokim počastim, je bilo

morje in so bili hribi, ki so</

OUR PAGE

"The Spirit of a Rejuvenated KSKJ"

THIRD CAMPAIGN REPORT

FROM THE OFFICE OF THE SUPREME SECRETARY

The third campaign period of the Officers' Membership Drive which ended June 30, produced the following winners:

FIRST GROUP:

Lodge No.	Award
206	\$25.00
40	20.00
235	15.00
185	5.00
224	5.00

SECOND GROUP:

3	\$14.00
123	14.00
136	14.00
168	14.00
190	14.00

THIRD GROUP:

165	\$25.00
111	17.50
115	17.50
144	10.00

FOURTH GROUP:

52	\$25.00
127	17.50
153	17.50
148	5.00
157	5.00

FIFTH GROUP:

63	\$22.50
169	22.50
59	15.00
25	10.00

In instances where more than one society wrote identical amounts, prizes were duplicated.

Meriting highest honor for the third period was Mary Help of Christians Society, No. 165, West Allis, Wis., which wrote \$7,500.00 in new insurance.

Second honors went to St. Lawrence Society, No. 63, Cleveland, Ohio, and St. Joseph Society, No. 169, also of Cleveland. Each contributed \$7,000.00 in new insurance for the period.

St. Agnes Society, No. 206, South Chicago, Ill., placed third with \$3,750.00 in new insurance.

Many thanks to the prize-winning societies. Thanks also to all the officers of subsidiaries who are working so diligently in the campaign.

To date, the drive has resulted in \$475,500.00 in new insurance, \$144,750.00 for the Adult Department, \$330,750.00 for the Juvenile Department.

Figures show that during the first half of the current year, close to a half million dollars in new insurance was written. The figure is commendable, however, it is hoped that during the next half of the drive the figure will be duplicated or surpassed.

Brothers and sisters! Remember that the Union is the property of the membership. Each member is a stockholder of this great and strong fraternal organization. Each member should be mindful of the aforementioned fact. Each member should also remember that any and every thing that he does for the organization is a benefit to himself and his beneficiaries for whom he is insured. It is the duty of every member at all times to work for the benefit of the Union by enlisting new members.

Let's continue with our work! Let our motto be: Sign up as many new members during the remaining period of the drive as were enlisted during the first half of the year.

Wishing you success, and extending you fraternal greetings,

JOSEPH ZALAR, Supreme Secretary.

GET AUTO USE TAX STAMPS NOW

Cleveland, O. — Thomas M. Carey, Collector of Internal Revenue for the Eighteenth District of Ohio, today appeals to all owners of automobiles and trucks, who have not as yet purchased their 5-dollar Automobile Use Tax stamp to do so at once. As this is a war-time tax, Collector Carey appeals to all owners of automobiles and trucks to comply with this law.

As it is Collector Carey's duty to enforce this law, he believes that a thorough enforcement is particularly necessary and desirable as a matter of justice and fairness to the many law-abiding citizens who voluntarily purchased their stamps and posted them on their vehicles.

The law provides both cash and jail penalties for failure to pay this tax, and by making this appeal, Collector Carey hopes to avoid the embarrassment and inconvenience of apprehending violators of this law.

Collector Carey states that an intensive drive to enforce this tax in his district will be started at once and asks all owners of automobiles and trucks to assist him in compliance.

Killed in Germany

Cleveland, O. — Mr. and Mrs. Frank Miklich, 18509 Shawnee Ave., learned that their son, Corp. Louis Miklich, 33, was killed May 27 in Germany, their second son to give his life in the European War. Memorial Mass was offered for him in St. Mary's Church, Collinwood.

He had been wounded last November 20 in Germany. In uniform since Dec. 1942 he had been overseas since last July.

His brother, Lt. Ivan J., was killed last July 27 in France. He also leaves four brothers, Pvt. August in Alabama, Carpenter's Mate 2-c Frank in the Pacific, Sgt. Edward in France and Anthony, and two sisters, Mrs. Mary Zager and Rose.

The family attends St. Paul Church, Euclid.

MORE ACCIDENTS AHEAD!

Automobile accidents are on the increase. Each year the traffic toll — in injuries and death — rises during the 4th of July week and the following week-ends.

Even with restricted travel conditions and fewer cars on the road, the arrival of the holiday and vacation season will be the signal for increased accidents. Drivers will carry the free-from-work and care attitude into their driving. They will feel that holidays should be free from restrictions of safe driving rules. The speed limits will be relaxed in their minds. Hand signals will be forgotten. Rights of way be forced — whether safe or not. All in all, general abandon will be noticed in the way automobiles are handled. You can find these drivers who are devoid of care and caution by following the fatalities they leave in their wake.

Be a safe driver . . . after all that's the best protection you and your car can have in the way of safety equipment. Careful driving — that's your best insurance from accidents.

★ K. S. K. J. ★

Members Serving Our Country

3,913

AWARDED BRONZE STAR MEDAL

Elizabeth, N. J. — Sgt. Frank E. Loush has been awarded the Bronze Star Medal for meritorious service in direct support of combat operations in France, Germany and Austria. Sgt. Loush's duty was the control and regulation of traffic in the forward areas.

Sgt. Loush is a member of the Military Police attached to the 44th division.

He has been in the Army since June 1941. He is the son of Mrs. Mary Loush and the late Frank Loush of Forest City, Pa. Before going into the Army he worked for General Motors in Linden, N. J.

Sgt. Loush and all his family are members of KSKJ. He also has a brother in the army Air Forces, Pvt. Henry Loush, stationed at Kessler Field, Miss.

THE BLESSINGS OF THE Sacred Heart

May the grace and blessing of the Sacred Heart be with you; the peace of the Sacred Heart encompass you; the merits of the Sacred Heart plead for you; the love of the Sacred Heart inflame you; the sorrows of the Sacred Heart console you; the zeal of the Sacred Heart animate you; the virtues of the Sacred Heart shine forth in every word and work; and may the joy of the Beatific Vision be your eternal recompense.

Amen.

NINE PAPAL POINTS INCLUDED IN CHARTER

By Rev. E. A. Conway, S.J. later published in a leaflet, San Francisco — (NC) — "The Bishops Speak Out On To what extent was the United Nations Conference influenced by the Papal peace program as applied by the American bishops in their widely publicized commentaries on the Dumbarton Oaks proposals?

The question is difficult to answer. The charter has resulted from the confluence of many streams of thought. The truth is that credit must be apportioned among many nations and groups represented at San Francisco.

However, when the score is tallied, the fact remains that nine of the 10 major points made by the American bishops — points which mirror the thought of the Holy Father — have been wholly or partly satisfied in the finished charter. This fact is established and on record. On such questions as need of organization, membership, international law, assembly powers, peaceful change, economic co-operation, trusteeship system, human rights and the world court the charter meets or approaches the recommendations of the bishops; it is, however, unsatisfactory, on the question of the veto power.

Catholic thinking was brought to bear upon the problem of organizing the peace shortly after the publication of the Dumbarton Oaks proposals, when the American bishops issued their statement "On International Order." Ten days before the opening of the conference they issued a second statement, "On Organizing World Peace."

The two statements were

published

in

a

leaflet

and

the

two

statements

were

published

in

a

leaflet

and

the

two

statements

were

published

in

a

leaflet

and

the

two

statements

were

published

in

a

leaflet

and

the

two

statements

were

published

in

a

leaflet

and

the

two

statements

were

published

in

a

leaflet

and

the

two

statements

were

published

in

a

leaflet

and

the

two

statements

were

published

in

a

leaflet

and

the

**OUR
PAGE
WAR
KITCHEN**
By
FRANCIS
JANCER
1110 Third St.
La Salle, Ill.

A few main dishes in these trying times should come in handy — with the relative food shortage all over the country the housewife must make use of all plentiful foods.

Egg and Potato Casserole

3 cooked large white potatoes, 6 shelled hard-cooked eggs, sliced, 1 No. 2 can of peas, 2 tablespoons minced onion, 3 tablespoons butter or margarine, 3 tablespoons flour, milk, 1½ teaspoons salt, speck of pepper, ½ cup soft bread crumbs.

Arrange the sliced potatoes, eggs, and the peas, from which the liquid has been drained and reserved, in alternate layers in a greased or oiled 2 qt. casserole. Simmer the onion until tender in 2 tablespoons of the butter in the top of a double boiler over direct heat. Add the flour and blend. Add the drained vegetable liquor with enough milk to make 2 cups liquid, and cook over boiling water until smooth and thickened, stirring constantly. Add the salt and pepper, and pour into the casserole. Top with the bread crumbs mixed with the remaining 1 tablespoon butter, melted. Bake in a moderately hot oven of 400 degrees for 30 minutes. Will serve 6.

Corn a la King

Place in a double boiler and cook 20 minutes: 2½ cups canned corn kernels, 1 green pepper, shredded, 1 pimento, chopped. Combine and beat 1 egg, ½ cup milk, 1 tablespoon soft butter, ¾ teaspoon salt, ¼ teaspoon paprika.

Add these ingredients together and cook and stir them over a low fire until they are slightly thickened. Serve them on rounds of hot buttered toast or use as a filling for green peppers.

Egg Croquettes

Chop until fine 7 hard cooked eggs. Melt and cook until brown 1½ tablespoons butter with 2 tablespoons flour, stir in slowly 1 cup cream. When smooth add the chopped eggs and 1 tablespoon finely chopped parsley, ½ teaspoon salt, pepper or paprika. Permit these ingredients to cool.

Shape them into 6 croquettes. Roll them in dry bread crumbs. Permit them to dry for 1 hour. Fry the croquettes in deep fat and serve on platter.

Crumb Pudding

1 cup dry cake or cookie crumbs, ½ cup milk, 4 beaten egg yolks, 1 cup sugar, ¼ cup butter, creamed, 1 cup peach preserves, 1 cup chopped nuts, ½ cup heavy cream whipped.

Soak cake crumbs in enough milk to moisten. Mix egg yolks, sugar and butter; add cake crumbs, mixing well; then add preserves and nuts. Turn into greased baking dish and bake in slow oven until firm. Serve with whipped cream. Makes 6 portions.

**1st ANNUAL
AMERICAN SLOVENE GOLF TOURNAMENT**

SUNDAY, JULY 29, 1945

SUBURBAN COUNTRY CLUB
Green Bay Road, Waukegan, Ill.

Entry Fee \$2.00

Name..... Hdep.....

Mail Entry To

Chairman Frank J. Ogrin Jr.
1039 Park Ave.
North Chicago, Ill.

**NINE PAPAL POINTS
INCLUDED IN CHARTER**

(Continued from page 7) letter of international agreements; the spirit of justice that measures human statutes according to the law of God, and the spirit of universal love which is the compendium of the Christian ideal.

The Holy Father asked for a judicial world order, based on recognition of the natural law and of man's inalienable rights.

That the American bishops faithfully interpreted the mind of the Church in their pronouncements is evident from the high praise bestowed on "On Organizing World Peace," by L'Osservatore Romano, semi-official Vatican organ, that termed the statement a document of enlightened coherence "which cleaves to Papal teachings and the principles of democracy."

In the following summary, recommendations of the American bishops are those contained in their statements "On International Order," issued on Nov. 16, 1944, and "On Organizing World Peace," issued on April 15, 1945.

Need of organization — "An international institution, based on the recognition of an objective moral obligation and not on the binding force of covenant alone, is needed. The common good of every nation is inseparably connected with the common good of the international community."

The adoption of the Charter by 50 nations represented at San Francisco is another step towards that objective.

Membership. — "The international institution must be universal. It must seek to include, with due regard to basic equality of rights, all the nations, large and small, strong and weak" (Nov. 16, 1944).

The membership clause of this charter has been amended by the addition of this clause, "which accept the obligations contained in the present charter and, in the judgment of the organization, are able and willing to carry out these obligations." Chapter one now includes the new clause, "based on respect for the principle of equal rights and self-determination of peoples."

International Law. — The bishops strongly urged the proper development and codification of international law.

In the new charter the Assembly has been empowered "to initiate studies and make recommendations for the purpose of . . . encouraging the progressive development of international law and its codification." (art. 13.)

Assembly Powers. — In their April 15 statement the bishops called for the expansion

of the powers of the Assembly to include the power to make recommendations for the purpose of . . . encouraging the progressive development of international law and its codification." (art. 13.)

Human Rights. — On no question did the bishops express themselves more forcefully than on the question of human rights.

In their November statement they declared: "We hold that if there is to be a genuine and lasting world peace, the international organization should demand as a condition of membership that every nation guarantee in law and respect in fact the innate rights of men, families and minority groups in their civil and religious rights."

In place of the vague reference to the "promotion of respect for human rights," contained in the Dumbarton proposals, there is now a clear definition of strong purpose in Chapter I of the new charter, and the promotion and encouragement of such respect and observance of human rights is also made the specific responsibility of the General Assembly, the Economic and Social

**TRUMAN LAUNCHES CHARTER
UNDER GOD'S GUIDANCE**

sion of the Assembly's powers. Dozens of amendments designed to bring this objective nearer have been adopted, and the middle powers have been given the right to participate in the Security Council's discussion in questions involving use of their own armed contingents. The Assembly will be able to call to the attention of world opinion any situation which may endanger the common good.

Peaceful Change. — Among the chief points made by the bishops was that concerning the so-called "peaceful change." In their Nov. 16 statement they said that the organization must frankly recognize "that for nations as well as individuals life is not static. It must therefore provide in its charter for the revision of treaties in the interest of justice and the common good of the international community."

The so-called Vandenberg Amendment, the entirely new Article 14, will answer these demands if the Senator's interpretation of the word "situations" stands up in future meetings of the Assembly against the Russian claim made here that treaties do not fall within the scope of this provision.

Economic Co-operation. — In line with the emphasis placed upon the need for economic co-operation by Pope Pius XII the bishops devoted an entire section to this question. They declared that in fostering and promoting international co-operation, the organization "must seek to guarantee to the weak and poor nations economic opportunities necessary for reasonable standards of living, and it must seek to prevent monopolistic control of raw materials."

The greatly expanded Chapter IX on international economic and social council, offer hope that the new organization will seriously set itself to carry on the positive work of building a peaceful world by eliminating the basic causes of war.

Trusteeship System. — The bishops' demand that the charter "provide for the recognition of a people's coming of age in the family of nations," and that "favored nations must remember that ownership of property never dispenses from the social obligations of stewardship."

Institution of the trusteeship system and of the trusteeship council, give promise that these objectives, too, will receive adequate consideration.

Human Rights. — On no question did the bishops express themselves more forcefully than on the question of human rights.

In their November statement they declared: "We hold that if there is to be a genuine and lasting world peace, the international organization should demand as a condition of membership that every nation guarantee in law and respect in fact the innate rights of men, families and minority groups in their civil and religious rights."

(Continued from page 7)

The peace-loving nations of the world have completed their work in San Francisco in the interests of universal peace. Their duly accredited representatives have affixed their signatures to a charter that sets up an international organization to be known as the United Nations. The charter pledges the signers to many things that, if carried out in a spirit of fraternal charity, will contribute greatly to human welfare. It is not a perfect document but it is a long step in the right direction. As the need arises it can be amended as is the case with our own Constitution.

Council and the Trusteeship Council. Furthermore, the Economic and Social Council is directed to set up a commission for the promotion of human rights.

World Court. — The bishops asked "a world court to which disputes among nations must be submitted. Its authority should not be merely advisory but strictly judicial . . . It must have authority to refer its decisions to the international organization for execution. It would be useless," they declared, "to set up a world court and either deny it the right to demand the execution of its decisions or make the execution of them subject to the discretion of the international organization."

This requirement of compulsory jurisdiction has not been met, nor is it entirely clear that action against recalcitrant defendants is not left to the discretion of the Security Council.

Veto Power. — Opposition of the American Bishops to the voting procedure in the Security Council, agreed upon at Yalta, is well known. "Whatever concessions," they said, may, under existing conditions, have to be made to certain nations in view of their power and corresponding responsibility, it seems inequitable and dangerous to give any nation in perpetuity a virtual veto on parity of treatment for all . . . And the concession in question is not even limited to cases directly involving the nation to which it is made. This makes the charter give a preferred status not only to the powerful aggressor, but even to any aggressor with powerful patron."

These arguments were never answered by the Big Five. Russia stood like a rock on the principle of "unanimity," and the American delegation feared Senate rejection of a Charter that did not concede to the U.S.A. an unlimited veto. In view of Senator Tom Connally's ultimatum to the "Little 45," that it was a question of having an international organization with the veto or else having none at all, there seems little they could have done at the time.

It's to be noted that the bishops opposed giving any nation "in perpetuity a virtual veto on parity of treatment for all." There are able debaters among representatives of the small nations who will begin to work as soon as the organization is set up to liberalize this veto power of the Big Five. Already they have drawn from both the Soviets and the U. S. promises that they will not abuse the privilege which they have forced from the other nations, promises which are part of the conference record.—Catholic U. Bulletin.

ANY BONDS TODAY?

By Gracie Allen
and George Burns

Illustrated by Jeff Keate

"Haven't me into the sixth row, killer—I want to ask my wife if she bought a War Bond today."

PITT LODGE PLANS TO WIN MORE AWARDS

(Continued from page 7) ourselves of every opportunity of increasing our treasury. As the campaign prizes are available to us at this time, we can build up our treasury in this manner, and at the same time have a larger membership in the lodge and make for a better and stronger KSKJ.

assessment and they will be glad to serve you.

Frances Lokar, pres.

Every man's affairs, however little, are important to himself.

SALVAGE TIP: One way to get your tin cans flattened. Make your husband mad enough and he'll do it for you.

**ST. PAUL FEDERAL
SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
OF CHICAGO**

STATEMENT OF CONDITION

After the close of business June 30, 1945

ASSETS:

First Mortgage Loans	\$5,006,370.58
Loans on Passbooks and Certificates	5,140.78
Properties Sold on Contract	37,335.20
Real Estate in Judgment	'9,217.51
Investments and Securities, Federal Home Loan Bank and U. S. Government Bonds	\$691,700.00
Cash on Hand and in Banks	477,373.39
	1,169,073.39
Office Building and Equipment, less depre- ciation	19,149.51
Deferred Charges and Other Assets	6,854.19
	6,253,141.16

LIABILITIES AND RESERVES:

Members' Share Accounts	\$4,921,390.45
Advances from Federal Home Loan Bank	291,835.00
Borrowed Money	200,000.00
Loans in Process	314,627.29
Other Liabilities	80,289.41
Specific Reserves	\$ 43,822.98
General Reserves	357,032.47
Undivided Profits	44,143.56
Total Reserves and Undivided Profits	444,999.01
	\$6,253,141.16

OFFICERS AND STAFF

Frank P. Kosmach, President
Peter J. Wilkin, Vice President
William Weimer, Treasurer; George J. Weinrich, Secretary;
Stanley Borkowski, Frances Lah, Tellers; Dorothy
O'Brien, Bookkeeper; Edna Bender, Ass't Bookkeeper;
Anna Sansome, Loan Officer; Theresa Kenny, Stenographer;
John B. Borden, Attorney, Margaret R. Arp, Insurance

DIRECTORS

Georg M. Becker, Max F. Fischer, Henry Heep,
Philip C. Nilles, J. R. Osterberg, George J. Weinrich,
Peter J. Wilkin, William Weimer, Frank P. Kosmach

"Here's the proof. Danged if we ain't gotta go to the limit to back the boys who's sufferin' and dyin' over there, with BONDS, BONDS, BONDS."